

Государство то (ст. 19 и 20), мнозина предвариха Свой-атъ Монархъ съ смърть та си : — останалы те, вечъ въ малко число, свято ще да сохраниаватъ въ свое то сърдце това послѣдно Негово, като чи ся тѣмъ изъ другій по-добъръ свѣтъ испроважда одобрение. Тѣ ще да бждатъ щастливи, ако могатъ да го оправдаятъ съ усердно то си служеніе Державному сыну на не забораваенный-атъ *).

Също така Государь изьявлява Свое то благоволеніе и признательность на всички те кои то бѣха при Него Генераль-Адютанти, на Генерали те отъ Негова та Свита и на Флигель-Адютанти те (ст. 23), и завѣщава имъ съ съща та любовь и преданность да служатъ и на сына Му. И като заминува отъ частни те лица, кои то са служили при Него, камъ любезна та Своя войска вообще говори : «Благодара на славна та и вѣрна та «Гвардія, коя то избави Россія въ 1825-та год., а «също така и на храбра та и вѣрна та Армія и на «Флота та; моля Бога, да сохрани въ тѣхъ на всегда «тая сама та доблестъ, тоя самый духъ, съ кой то си «при Мене отличаваха; до гдѣ ся тоя духъ сачува, «спокойствіе то на Государство то е и отъ вѣнъ, и

*) Изваждаме тука подлинны те рѣчи ст. 19 и 20 за ради кои то ся споминя по-горе.

19. Благодарна на Г. Бекендорфа и Г. Орлова за не измѣненна та имъ дружба и готово не отлучно при Мене нахождане и трудове, и усердіе, съ кои то изпълняваха всичко що ся на тѣхъ возлагаше.

20. Благодарна на К. Чернышева, К. Меншикова, Г. Нессельрода, Г. Канкринна, Г. Блудова, Г. Киселева, за тѣхна та вѣрна служба тогдо полезна на Государство то.